

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2378/2019
12.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Снежана Ивковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, ПУ Крагујевац, чији је законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 906/19 од 22.03.2019. године, у седници већа одржаној 12.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 906/19 од 22.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 906/19 од 22.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 906/17 од 09.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му за период од 12.05.2014. године до 12.05.2017. године на име разлике између неисплаћене и припадајуће плате за рад у сменама исплати износ од 425.339,03 динара са припадајућом законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене у том ставу изреке, а ставом другим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 906/19 од 22.03.2019. године, ставом првим изреке одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду, а ставом другим изреке је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе и тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном спору нису испуњени услови предвиђени наведеном одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца, узимајући у обзир врсту и природу спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Наиме, побијена одлука не одступа од сада устаљене судске праксе у погледу начина пресуђења о истоврсним тужбеним захтевима тужилаца – запослених у Министарству унутрашњих послова који континуирано раде у сменама, па им је додатак на плату по том основу вреднован кроз коефицијент плате и зато се на њих не може односити одредба члана 147 а Закона о полицији.

Из наведеног разлога је на основу одредбе члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према ком члану ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 16.05.2017. године, а правноснажна другостепена пресуда против које је ревизија изјављена је донета 22.03.2019. године.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра по курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић